

ning ühel päeval oli priiske noormees valmis, kel'l niid kaa kohus oli, enesele ametid walitseda, mis kõige enam tema meele pärast oleks.

Willem soovis, laevameheks hakkata. Et see niid küll niihästi wanaemal kui kaa risti-
emal vastu meelt oli, siiski naad ei saanud noor-
mehe seespidise sundumisele üle wõitu ja Willem
läks siis otsukohe sadamasse, madruse kohta ot-
sima. T'a sai kaa ühe laewa peale vastu wõetud,
ja et küll lippar mitte wäga t'a meele pärast ei
olnud, lubas t'a siiski teisel päeval tagasi minna.
Enne kui emaga Jumalaga jättis, läks t'a ris-
tiema juure. See oli kaa juba wana ja seal-
juures puruwaene, nõnda, et Willem viete imeks
pani, kust eideke seda raha sai, mis eest temale
kohwi ja saija laua peale tõi, mis, õigust ütelda,
hästi küll maitseks.

Kui pidid lahkuma, ütles ristiema: „Et m'a
wana olen ja minu silmad siud wiist enam mitte
näha ei saa, siis tahan sulle kaasa anda, mis
mul võimalik. Säh, siin seda kuldpeningi

musta päewaks ja seda wana kohwi weški! Sellega
on lugu nõnda: Kui sull midagid waja on, olgu
mis tahhes, seda saadab sulle kohwi weški kobe,
kui s'a aga kohtlase meelega soovid ja mitte ah-
nuse pärast. Sul pole siis muud tarwis teha,
kuid aga ütelda:

„Weški, weški keeruta,
Minu soowi täida s'a!“

ja nimetad siis seda soovitud asja, siis on see
s'u kääs. Alga heia, et s'a mitte ahneks ei lähä,
see oleks s'u õnnetus!“

Willem ei tahtnud sugugi uskuda, et see wana
lagunud weški ime tükka wõida korrale jaata.
Ometi wõttis t'a asja kaasa, wana ristiema mä-
lestuseks, jättis eidekest Jumalaga ja tõttas koju. —
Siin andis kuldpeningi ema kätte, lahkus siis
rauke südamega nutjast ja läks, kohwi weški
kaenla all, laewa peale.

Seal sündis, et hakkatusel igamees teda pilkas
selle wana riista pärast ja et t'a küll mitu korda
ära seletas, et see temale ühest heast eidekest antud,
siiski ei mõistnud toored madrused tema südame